

Sygn. akt VI RC 521/14

WYROK

W IMIENIU RZECZPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 maja 2015 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Żoliborza w W. VI Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący: SSR Beata Szostek

Protokolant: Klaudia Maliszewska

Po rozpoznaniu w dniu 28 maja 2015 roku w Warszawie na rozprawie sprawy

z powództwa małoletnich Z. i M. U. (1) reprezentowanych przez przedstawicielkę ustawową E. U.

przeciwko M. U. (2)

o podwyższenie alimentów

oraz

sprawy z powództwa M. U. (2)

przeciwko małoletnim Z. i M. U. reprezentowanym przez przedstawicielkę ustawową E. U.

o obniżenie alimentów

I. podwyższa alimenty orzeczone wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 05.12.2011r. w sprawie o sygn. akt VI C 750/10 od M. U. (2) na rzecz córki Z. U. ur. (...) z kwoty 700 (siedemset) zł miesięcznie do kwoty 800 (osiemset) zł miesięcznie oraz na rzecz syna M. U. (1) ur. (...) z kwoty 700 (siedemset) zł miesięcznie do kwoty 900 (dziewięćset) zł miesięcznie to jest łącznie z kwoty 1400 (tysiąc czterysta) zł miesięcznie na dwoje dzieci do kwoty 1700 (tysiąc siedemset) zł miesięcznie płatnej do rąk przedstawicielki ustawowej E. U. do 5 dnia każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat poczynając od dnia 20.10.2014 r.

II. w pozostałej części powództwo o podwyższenie alimentów oddala.

III. oddala powództwo o obniżenie alimentów.

IV. wyrokowi w punkcie 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

V. uiszczonymi kosztami postępowania obciąża M. U. (2) w pozostałym zakresie koszty postępowania przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

VI. znosi wzajemnie między stronami koszty zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VI RC 521/14

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w dniu 20 października 2014 r. przedstawicielka ustawowa małoletnich M. U. (1) i Z. U., zastępowana przez profesjonalnego pełnomocnika wniosła o zasądzenie od pozwanego M. U. (2) na rzecz małoletnich dzieci alimentów w kwocie po 1.535 zł miesięcznie na rzecz małoletniego M. U. (1) oraz w kwocie 1.265 zł miesięcznie

na rzecz małoletniej Z. U., łącznie 2.800 zł miesięcznie, płatnych do rąk matki do 5-go dnia każdego miesiąca, wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, począwszy od dnia wniesienia pozwu oraz o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych. W oparciu o treść uzasadnienia pozwu Sąd ustalił, że przedmiotowe powództwo stanowi powództwo o podwyższenie alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 05 grudnia 2011 r. w sprawie sygn. akt VI C 750/10 w sprawie o rozwód, mocą którego Sąd Okręgowy ustalił udział M. U. (2) w kosztach utrzymania małoletnich dzieci na kwoty po 700 zł na rzecz każdego z małoletnich powodów, łącznie na kwotę 1.400 zł miesięcznie (k.1-9).

W odpowiedzi na pozew złożonej w dniu 22 grudnia 2014 r. M. U. (2) reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika wniósł o oddalenie powództwa o podwyższenie alimentów w całości. Jednocześnie wniósł o połączenie niniejszej sprawy z powództwem wniesionym przez niego w sprawie o sygn. akt VI RC 535/14 do tut. Sądu i potraktowanie pozwu w sprawie VI RC 535/14, jako powództwa wzajemnego w niniejszej sprawie tj. zasądzenie od pozwanego alimentów na rzecz małoletniego M. U. (1) w kwocie 250 zł miesięcznie, płatnych z góry do 5-go dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, do rąk matki małoletnich E. U. począwszy od 01 lutego 2015 r., jak również o zasądzenie od pozwanego alimentów na rzecz małoletniej Z. U. w kwocie 250 zł miesięcznie, płatnych z góry do 5-go dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, do rąk matki małoletnich E. U. począwszy od 01 lutego 2015 r. tym samym wnosząc o obniżenie alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 05 grudnia 2011 r. w sprawie sygn. akt VI C 750/10 na rzecz małoletnich dzieci na kwoty po 700 zł, do kwoty po 250 zł miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich. Ponadto M. U. (2) wniósł o zasądzenie od przedstawicielki ustawowej małoletnich na jego rzecz kosztów sądowych, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych (k.71-77).

Postanowieniem z dnia 31 grudnia 2014 r. wydanym w sprawie sygn. akt VI RC 535/14 tut. Sąd połączył ww. sprawę o sygn. VI RC 535/14 z powództwa M. U. (2) przeciwko jego małoletnim dzieciom Z. i M. U. do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia ze sprawą o sygn. akt VI RC 521/14 z powództwa małoletnich Z. i M. U. (1), przeciwko M. U. (2), jednocześnie orzekając o dalszym prowadzeniu postępowania pod sygn. akt VI RC 535/14 (k.17 akt o sygn. VI RC 535/14).

Na rozprawie w dniu 28 maja 2015 r. pełnomocnik powodów (pозwanych wzajemnie) poparł powództwo główne oraz wniósł o oddalenie powództwa wzajemnego (k.195, zapis audio/video rozprawy z dnia 28 maja 2015 r.), natomiast pełnomocnik pozwanego poparł powództwo wzajemne oraz wniósł o oddalenie powództwa głównego (k.195, zapis audio/video rozprawy z dnia 28 maja 2015 r.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia Z. U. urodziła się (...) (k.12 akt SO sygn. akt VI C 750/10), natomiast małoletni M. U. (1) urodził się (...) (k.11 akt SO sygn. akt VI C 750/10). O. małoletni pochodzą ze związku małżeńskiego M. U. (2) oraz E. U. (z domu B.), zawartego 26 października 2002 roku, zarejestrowanego w Urzędzie Stanu Cywilnego (...) Oddział (...) pod nr aktu małżeństwa (...) (k.10 akt SO sygn. akt VI C 750/10). Związek ten został rozwiązany przez rozwód orzeczony wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 05 grudnia 2011 r., w sprawie sygn. akt VI C 750/10, z winy obu stron. Sąd powierzył wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnimi dziećmi obojgu rodzicom, ustalając miejsce zamieszkania dzieci w każdorazowym miejscu zamieszkania matki. Kosztami utrzymania małoletnich obciążono oboje rodziców ustalając w nich udział ojca na kwoty po 700 zł na rzecz każdego z małoletnich dzieci tj. łącznie po 1.400 zł miesięcznie, płatne z góry do 5-go dnia każdego miesiąca do rąk matki dzieci, z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat (k.290 akt SO sygn. akt VI C 750/10).

W dacie orzekania rozwodu małoletnia Z. U. miała 8 lat, była uczennicą II klasy szkoły podstawowej, uczyła się dobrze, była dzieckiem ogólnie zdrowym.

Małoletni M. U. (1) w dacie wydawania orzeczenia rozwodowego miał 4 lata, uczęszczał do przedszkola, za które opłata wynosiła 400 zł miesięcznie.

Miesięczne łączne koszty utrzymania małoletnich dzieci w dacie wydawania orzeczenia rozwodowego wynosiły ok. 2.500 zł wliczając w to opłatę za przedszkole, wydatki szkolne, wyżywienie, ubranie, dodatkowe zajęcia małoletnich.

E. U. w dacie wydawania orzeczenia rozwodowego miała 33 lata. Była zatrudniona jako koordynator ds. logistyki w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., w pełnym wymiarze czasu pracy, za co uzyskiwała wynagrodzenie w kwocie ok. 3300 zł oraz premie w zależności od wyników, w 2011 roku uzyskała jedną premię w kwocie 2.000 zł. Z zeznania podatkowego za 2010 rok wynikało, iż przeciętny miesięczny dochód E. U. wyniósł ok. 4.100 zł netto. W dniu rozstania z mężem przedstawicielka ustawowa małoletnich powodów (pозwanyh wzajemnyh) pobrała ze wspólnego konta kwotę 95.000 zł.

M. U. (2) w dacie wydawania orzeczenia rozwodowego miał 35 lat, uzyskiwał wynagrodzenie miesięczne w kwocie nie mniejszej niż 4.700 zł netto. Oprócz małoletnich dzieci Z. i M. nie miał nikogo na utrzymaniu. Mieszkał w wynajmowanym mieszkaniu, którego koszt najmu wynosił 1.300 zł miesięcznie. Z zeznania podatkowego za 2010 rok wynikało, iż przeciętny miesięczny dochód M. U. (2) wyniósł ok. 5.300 zł netto.

Obecnie małoletnia Z. U. ma 11 lat, jest uczennicą V klasy szkoły podstawowej, jest dzieckiem ogólnie zdrowym (k.174).

Małoletnia Z. jest zawodniczką (...) Klubu Sportowego (...) i systematycznie uczestniczy w zajęciach sportowych, rozgrywkach, turniejach i obozach organizowanych przez klub (k.37)

Miesięczny koszt utrzymania małoletniej Z. U. Sąd ustalił na kwotę nie mniejszą niż 1.600 zł, w tym: wyżywienie 500 zł, opłaty mieszkaniowe przypadające na małoletnią 240 zł, wydatki szkolne 240 zł, zajęcia dodatkowe 100 zł, odzież i obuwie (w tym sportowe) 140 zł, środki higieny i czystości 50 zł, opłata za telefon 50 zł, koszt wypoczynku letniego i zimowego 170 zł (2.000 zł/ 12 miesięcy ≈ 170 zł), rozrywka 50 zł, opłata za kartę miejską 55 zł.

Obecnie małoletni M. U. (1) ma 8 lat, uczęszcza do I klasy szkoły podstawowej. U małoletniego stwierdzono zespół (...) przejawiający się trudnościami w respektowaniu zasad grupowych, trudnościami w relacjach społecznych, nadwrażliwością na dźwięki oraz dotyk, trudnościami w zakresie motoryki małej i dużej, jak również wykazywaniem cech niezgrabności ruchowej (k.20). Zespół (...) w W. orzeczeniem z dnia 17 czerwca 2014 r. L.dz. (...) - (...) orzekł o potrzebie kształcenia specjalnego małoletniego M. U. (1), z uwagi na zdiagnozowane u małoletniego: zespół (...), koślawość kolan, stopy płasko – koślawe i hiperlordozę lędźwiową. W orzeczeniu zawarto zalecenie o realizacji indywidualnego, dostosowanego do potrzeb i możliwości małoletniego programu wychowawczego i edukacyjnego w warunkach szkoły integracyjnej lub z oddziałami integracyjnymi (k.12-15). Małoletni M. U. (1) jest objęty w szkole indywidualnym programem edukacyjno – terapeutycznym w postaci zajęć z psychologiem w łącznym wymiarze 65 minut tygodniowo (k.16,17), terapią logopedyczną w wymiarze 30 minut tygodniowo (k.18) oraz uczęszcza na rehabilitację ruchową (k.19). Małoletni M. dwa razy w tygodniu korzysta również z prywatnych zajęć z fizjoterapeutą, prowadzonych przez Z. G., których koszt wynosi 90 zł za godzinę zajęć (k.21-23, 33). Małoletni M. U. (1) systematycznie uczestniczy w zajęciach sportowych w SP (...) przy ul. (...) w W. oraz w turniejach i obozach organizowanych przez (...) Klub Sportowy (...) (k.39).

Miesięczny koszt utrzymania małoletniego M. U. (1) Sąd ustalił na kwotę nie mniejszą niż 1.800 zł, w tym: wyżywienie 500 zł, opłaty mieszkaniowe przypadające na małoletniego 240 zł, wydatki szkolne 100 zł, rehabilitacja 600 zł, odzież i obuwie 80 zł, środki higieny i czystości 50 zł, koszt wypoczynku letniego i zimowego 170 zł (2.000 zł/ 12 miesięcy ≈ 170 zł), rozrywka 50 zł.

Żadne z małoletnich dzieci nie jest leczone farmakologicznie. W opiece w trakcie choroby matka małoletnich korzysta z publicznej służby zdrowia. Małoletni mają również wykupiony pakiet medyczny w (...) przychodni (...), opłacany przez firmę ich ojca.

W chwili obecnej E. U. ma 38 lat. Zamieszkuje wraz z małoletnimi dziećmi w tym samym mieszkaniu, co w dacie wydawania orzeczenia rozwodowego, składającym się z 3 pokoi z kuchnią, zakupionego wspólnie z byłym mężem, częściowo za pieniądze pochodzące od jej rodziców, a częściowo za środki uzyskane z kredytu hipotecznego, zaciągniętego w kwocie 170.000 zł, którego termin spłaty przewidziany jest za 25 lat (k.174). Miesięczna rata kredytu hipotecznego wynosi 1.365,78 zł (k.34). E. U. jest zatrudniona na stanowisku koordynatora ds. logistyki w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., w pełnym wymiarze czasu pracy, na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony, ze średnim wynagrodzeniem wynoszącym 3.859,72 zł miesięcznie (k.53). E. U. w 2013 roku wykazała do opodatkowania dochód po odliczeniu składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 66.913,40 zł tj. ok. 5.576,11 zł miesięcznie, a nadto uzyskała zwrot z tytułu nadpłaconego podatku w kwocie 2.783 zł (k.55-56). E. U. korzysta ze wsparcia rodziców, mieszkających poza W., w tym wsparcia finansowego wynoszącego 1.000 zł – 2.000 zł miesięcznie, szczególnie w okresie wakacyjnym, kiedy to jej rodzice dokładają się do opłat za obozy dzieci i utrzymują dzieci w czasie ich pobytu u nich na wsi. Dokładają się również do zakupu wyprawek szkolnych dla małoletnich. (k.173). Jej matka R. B. przyjeżdża do niej w razie konieczności sprawowania opieki nad dziećmi np. w trakcie choroby. W opiece nad małoletnimi pomaga jej również W. R., sześćdziesięcioośmioletnia koleżanka matki E. U., która w razie potrzeby sprawuje nieodpłatnie opiekę nad małoletnimi (k.172). Posiada samochód marki O. zakupiony w 2010 roku (k.173). E. U. pozostaje w nieformalnym związku, nie mieszka z partnerem, niemniej uczestniczy on w kosztach jej utrzymania poprzez dokładanie się do wydatków związanych z zakupem żywności, jak również odzieży dla dzieci kwotą ok. 400 zł miesięcznie (k.175).

W chwili obecnej ojciec małoletnich M. U. (2) ma 38 lat. Jest zatrudniony w (...) Sp. z o.o. w W. na podstawie umowy o pracę zawartej w dniu 29 listopada 2010 r. W dniu 24 października 2014 r. otrzymał wypowiedzenie zmieniające ww. umowę w części dotyczącej stanowiska pracy, miejsca pracy oraz wynagrodzenia, spowodowane reorganizacją zakładu pracy, w związku z sytuacją ekonomiczną firmy. Od 01 lutego 2015 r. jego stałe wynagrodzenie za pracę wynosi 1.750 zł brutto i jest powiększane w przypadku dokonania ponad 300 weryfikacji w miesiącu, o kwotę 5,50 zł brutto za każdą dodatkową weryfikację (k.104-106). Wynagrodzenie pozwanego (powoda wzajemnego) za okres od 01 stycznia 2014 r. do 31 stycznia 2014 r. uzyskane z tytułu zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. w W. wyniosło 107.987,61 zł brutto tj. ok. 8.306,73 zł brutto (k.119). M. U. (2) w 2012 roku wykazał do opodatkowania dochód po odliczeniu składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 80.567,85 zł tj. ok. 6.713,98 zł (k.123v). W 2013 roku pozwany (powód wzajemny) wykazał do opodatkowania dochód po odliczeniu składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 83.674,03 zł tj. ok. 6.972,83 zł miesięcznie, a nadto uzyskał zwrot z tytułu nadpłaconego podatku w kwocie 57 zł (k.85-86). Po otrzymaniu wypowiedzenia poszukiwał pracy w innej firmie w tym samym zawodzie, początkowo przez znajomych, a później przez portal pracuj.pl, wysyłał cv na każde stanowisko związane z techniczną likwidacją szkód komunikacyjnych. Był na różnych rozmowach o pracę, głównie w towarzystwach ubezpieczeń, ale bez rezultatu. M. U. (2) poprzednio był zatrudniony na stanowisku kierownika działu technicznego, nadzorował pracę grupy rzeczoznawców zajmujących się likwidacją szkód komunikacyjnych na zlecenie firm ubezpieczeniowych. Obecnie pracuje na stanowisku rzeczoznawcy w formie telepracownika tj. pracuje w domu, musi sobie zapewnić internet, telefon i sprzęt komputerowy. Nie jeździ w teren, szacuje szkody na podstawie zdjęć i dokumentacji. Z wykształcenia jest magistrem ekonomii, jednak nigdy nie pracował w tym zawodzie. Posiada prawo jazdy kat. A i B, zna język angielski w stopniu średnim (k.175).

Pozwany (powód wzajemny) od sierpnia 2013 r. mieszka w wynajętym mieszkaniu tj. części segmentu położonego w Ł., przy ul. (...) (k.194) razem ze swoją narzeczoną. Opłaty za czynsz wynoszą 1.500 zł miesięcznie, dodatkowo opłata za gaz 300 zł w sezonie zimowym, opłata za prąd 100 zł miesięcznie, opłata za wodę 120 zł miesięcznie, opłata za wywóz śmieci 60 zł miesięcznie, opłata za internet 80 zł. M. U. (2) posiadał mieszkanie we współwłasności z siostrą, położone w W. przy ul. (...) oraz udział wynoszący 1/6 części we współwłasności drugiego mieszkania położonego w W. przy ul. (...) o pow. 47 m, w którym obecnie mieszka jego matka. W marcu 2015 r. podarował udział w mieszkaniu przy ul. (...) swojej siostrze, natomiast udział w mieszkaniu przy ul. (...) podarował matce. Łączna wartość powyższych darowizn wyniosła nie mniej niż 130 tysięcy złotych (k.175). Do lutego tego roku był właścicielem samochodu marki R. (...) z 2006 roku, który sprzedał za kwotę 5.000 zł (k.194). Aktualnie nie posiada żadnego majątku, ani żadnych

oszczędności z poprzednich lat. Posiada debet na koncie w wysokości 4.000 zł. Poza małoletnimi M. i Z. pozwany (powód wzajemny) nie posiada innych dzieci na utrzymaniu (k.175).

M. U. (2) regularnie opłaca alimenty w kwotach zasądzonych w wyroku rozwodowym. W dodatkowych kosztach utrzymania małoletnich dzieci uczestniczy sporadycznie. W zeszłym roku uczestniczył w kosztach zakupu roweru dla małoletniej Z. (k.174), kupił również buty dla małoletniego M. (k.175). Pozwany (powód wzajemny) kupuje dzieciom prezenty okazjonalne na urodziny, imieniny, święta. Spędza z synem pierwszy i trzeci weekend w miesiącu, córka w tym czasie woli przebywać z babcią ojczystą, z którą małoletni również spędzają środy po zajęciach szkolnych. Pozwany (powód wzajemny) ma ustalone kontakty z małoletnimi dziećmi w trakcie ferii zimowych w wymiarze jednego tygodnia oraz miesiąc wakacji. W ostatnie ferie dzieci nie były u ojca, gdyż miały zaplanowany wcześniej wyjazd na obóz w pierwszym tygodniu ferii, natomiast w drugim tygodniu ojciec nie mógł ich zabrać. W poprzednie wakacje ojciec spędził z małoletnimi dwa tygodnie (k.174).

W dniu 21 maja 2015 roku M. U. (2) przeszedł operację łokcia z powodu niedowładu prawej dłoni, spowodowanego uciskiem na nerwy w łokciu (k.175). Obecnie przebywa na zwolnieniu lekarskim. U pozwanego w trakcie badań przygotowujących do operacji wykryto również cukrzycę. Od postępowania o podział majątku, jakie toczyło się między nim, a byłą żoną, pozwany (powód wzajemny) przytył ok. 60 kg. W wyniku postępowania o podział majątku przeprowadzonego w 2012 roku otrzymał na własność samochód o wartości ok. 20.000 zł, telewizor i meble, jak również otrzymał spłatę w wysokości ok. 6.000 zł (k.194).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o akta sprawy SO sygn. akt VI C 750/10, akta sprawy sygn. akt VI RC 535/14 oraz akta niniejszej sprawy, w szczególności: orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego (k.12-15), programy terapii, rehabilitacji (k.16-19), dokumentację medyczną (k.20, 186-192), umowy (k.21-23), korespondencję elektroniczną (k.24-32, 35-36), plan lekcji (k.33), historie operacji bankowych (k.34, 42-44, 126-160), zaświadczenia szkolne (k.37-39), spis kosztów (k.40-41), potwierdzenia przelewów (k.45-51), zaświadczenie o zatrudnieniu (k.52-53), dokumenty podatkowe (k.54-57, 84-87, 123-124), wypowiedzenie (k.104-105), dokumentację graficzną (k.88-90), aneks do umowy (k.106), zaświadczenia o dochodach (k.119, 125), a także w oparciu o dowód z zeznań świadków W. R. (k.172), R. B. (k.172-173), a także dowód z zeznań przedstawicielki małoletnich powodów (pозwanych wzajemnie) E. U. (k.173-175) oraz pozwanego (powoda wzajemnego) M. U. (2) (k.175-176, 194, zapis audio/video rozprawy z dnia 28 maja 2015 r.).

Sąd co do zasady dał wiarę dokumentom zebranych w niniejszej sprawie, albowiem żadna ze stron nie kwestionowała ich prawdziwości, ani ich treści, a Sąd nie miał podstaw, by czynić to z urzędu. Wyjątek w tym zakresie stanowi zestawienie kosztów przedstawione przez przedstawicielkę ustawową małoletnich powodów (pозwanych wzajemnych), którym Sąd częściowo odmówił wiary.

Sąd dał również wiarę zeznaniom świadków w całości, jak również co do zasady zeznaniom stron w zakresie istotnym dla rozstrzygnięcia, uznając je za spójne i logiczne oraz korespondujące z pozostałym materiałem dowodowym zebranych w sprawie.

Sąd pominął jedynie zeznania pozwanego (powoda wzajemnego) w których zeznał: „Decyzję o darowiznie wymusiła na mnie mama, gdyż chce sprzedać mieszkanie na K., które jest na 4 piętrze bez windy i kupić nowe”, bowiem w świetle art. 136 k.r.o. motywacja osoby zobowiązanej do alimentacji nie ma znaczenia dla Sądu i ustalenia w tym zakresie były zbędne.

W zakresie wysokości kwot stanowiących miesięczne koszty utrzymania małoletnich, jako że część tych wydatków np. wyżywienia, czy wydatków na środki czystości nie została w żaden sposób udokumentowana, Sąd musiał dokonywać ustalenia wydatków związanych z rzeczywistym kosztem utrzymania w oparciu o materiał dowodowy przedstawiony w sprawie oraz zasady doświadczenia życiowego i dlatego przyjął wydatki we wskazanych kwotach.

Zgodnie z orzeczeniem Sądu Najwyższego w sprawie o sygn. III CSK 299/07, LEX nr 393875 paragony nie mogą stanowić dowodu z dokumentów urzędowych ani dowodu z dokumentów prywatnych, o których mowa w art. 244 § 1

k.p.c. i art. 245 k.p.c., w związku z tym Sąd nie wziął po uwagę dołączonych do akt paragonów oraz ich kopii (k. 32, 193-205, 217-231, 249-269). Nie mogą one stanowić dowodu w sprawie z uwagi na to, że nie są rachunkiem imiennym i tak naprawdę nie wiadomo, kto poniósł koszty zakupów uwidocznionych na tym paragonie.

Sąd odstąpił od przeprowadzania dowodu z zeznań świadka M. G. z uwagi na cofnięcie ww. wniosku dowodowego przez pełnomocnika przedstawicielki ustawowej małoletnich powodów (pozwanym wzajemnych) na rozprawie w dniu 31 marca 2015 r. (k.171).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo główne o podwyższenie obowiązku alimentacyjnego, należało częściowo uwzględnić.

Art. 133 § 1 k.r.o. mówi, iż rodzice są zobowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Zgodnie zaś z art. 135 § 1 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Zakres obowiązku alimentacyjnego wyznaczają możliwości majątkowe i zarobkowe zobowiązanego. Możliwości te oznaczają wykorzystywanie przez osobę, na której ciąży obowiązek alimentacyjny, w pełni swoich sił, kwalifikacji i uzdolnień w celu uzyskiwania dochodów niezbędnych do zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb osoby uprawnionej. Wysokość zarobków powinna być skorelowana z realnie istniejącymi możliwościami zarobkowymi.

Podobnie, przy ocenie możliwości majątkowych zobowiązanego bierze się pod uwagę przede wszystkim dochody, jakie z jego majątku można osiągnąć przy stosowaniu zasad prawidłowej gospodarki, w szczególności wartość pożytków naturalnych i cywilnych.

Zakres obowiązku alimentacyjnego wyznaczają usprawiedliwione potrzeby uprawnionego (art. 135 k.r.o.). Pojęcia usprawiedliwionych potrzeb nie można jednoznacznie zdefiniować, ponieważ nie ma jednego stałego kryterium odniesienia. Rodzaj i rozmiar tych potrzeb uzależniony jest od cech osoby uprawnionej, oraz od splotu okoliczności natury społecznej i gospodarczej, w których osoba uprawniona się znajduje. Nie jest możliwe ustalenie katalogu usprawiedliwionych potrzeb podlegających zaspokojeniu w ramach obowiązku alimentacyjnego i odróżnienie ich od tych, które jako przejaw zbytku lub z innych przyczyn nie powinny być uwzględnione. W każdym razie zakres obowiązku alimentacyjnego wyznaczać będą poszczególne sytuacje uprawnionego i zobowiązanego, konkretne warunki społeczno – ekonomiczne oraz cele i funkcje obowiązku alimentacyjnego. Dopiero na tym tle będzie można określić potrzeby życiowe, materialne i intelektualne uprawnionego.

Zgodnie z art. 138 k.r.o. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków należy rozumieć między innymi zwiększenie lub zmniejszenie się możliwości majątkowych i zarobkowych zobowiązanego bądź też wzrost usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego wskutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego należy skorygować.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, należy mieć na uwadze, że od czasu wyroku rozwodowego, w którym m.in. ustalono wysokość obowiązku alimentacyjnego M. U. (2) względem jego małoletnich dzieci Z. i M. U. (1) minęły 3 lata. Usprawiedliwione potrzeby małoletnich bez wątpienia wzrosły w tym okresie, co można uzasadnić przede wszystkim wpływem czasu i ich naturalnym rozwojem, jak również zdiagnozowaniem problemów zdrowotnych u M. w postaci autyzmu, jednak zmiana w kosztach utrzymania nie jest znaczna.

W dacie wydawania wyroku rozwodowego, w którym ustalono wysokość obowiązku alimentacyjnego, małoletni mieli odpowiednio: Z. 8 lat, a (...) lata. Obecnie małoletni uczęszczają do szkoły – Z. do V klasy szkoły podstawowej, a M. do I klasy szkoły podstawowej. Wraz z naturalnym rozwojem małoletnich zwiększyły się ich potrzeby bytowe, wydatki na ubrania, czy żywyienie. Sąd zważył również, iż na przestrzeni ostatnich 3-4 lat nastąpił nieznaczny wzrost cen produktów i usług.

W pierwszym rzędzie należało więc ustalić, jakie są obecnie rzeczywiste i usprawiedliwione koszty utrzymania małoletnich powodów (pозwanych wzajemnie).

Sąd ustalił, iż obecny koszt utrzymania małoletniej Z. kształtuje się na poziomie kwoty nie mniejszej niż 1.600 zł miesięcznie, natomiast małoletniego M. na poziomie kwoty nie mniejszej niż 1.800 zł miesięcznie tj. łącznie 3.400 zł. Sąd odmówił wiary twierdzeniom przedstawicielki ustawowej powodów (pозwanych wzajemnie), jakoby koszt utrzymania małoletnich dzieci wynosił odpowiednio Z. kwotę 2.100 zł miesięcznie oraz M. 2.558 zł (k.40). Przedstawicielka nie wykazała aby od wydania wyroku w poprzedniej sprawie nastąpiły takie okoliczności, które uzasadniałyby wzrost kosztów utrzymania dzieci około dwukrotnie. Wzrost taki jest niezgodny z doświadczeniem życiowym Sądu. Sąd miał jednak na względzie, iż u małoletniego M. wykryto zespół (...) i wymaga on szybkiej i wszechstronnej rehabilitacji, gdyż tylko takie działanie może przynieść odpowiednie rezultaty i uchronić małoletniego przed negatywnymi skutkami w przyszłości, wynikającymi ze zdiagnozowanej u niego przypadłości. Niemniej jednak w ocenie Sądu wydatki związane z rehabilitacją małoletniego wynoszą ok. 600 zł miesięcznie. Sąd miał na uwadze, iż z umowy przedłożonej do akt niniejszego postępowania wynika, iż koszt rehabilitacji, której poddawany jest małoletni w ramach prywatnych domowych wizyt wynosi 90 zł za godzinę, a małoletni powinien poddawany być rehabilitacji dwa razy w tygodniu, co dawało by kwotę ok. 720 zł miesięcznie, niemniej Sąd musiał wziąć pod uwagę to, że w ujęciu rocznym bywają przerwy w rehabilitacji związane z feriami, wakacjami i dniami wolnymi, dlatego koszt rehabilitacji został uśredniony przez Sąd do kwoty ok. 600 zł miesięcznie. Wzrost kosztów utrzymania małoletniej Z. jest spowodowany w szczególności jej sportowymi zajęciami dodatkowymi, w których osiąga ona sukcesy, lubi je i są jak najbardziej usprawiedliwione. Co prawda zajęcia nie są odpłatne, niemniej wiążą się również z koniecznością opłacenia obozów sportowych, zakupem odpowiedniego stroju i obuwia, dlatego też te koszty u małoletniej niewątpliwie w ocenie Sądu się zwiększyły, w porównaniu do sytuacji, jaka miała miejsce w czasie rozpoznawania sprawy rozwodowej.

Przy szacowaniu usprawiedliwionych kosztów utrzymania Sąd nie wziął pod uwagę kwot stanowiących obciążenia z tytułu spłaty kredytu hipotecznego, albowiem stanowią one kwoty związane bezpośrednio z majątkiem matki małoletnich powodów (pозwanych wzajemnych), a nie ich osobistym.

Odnosnie pozwanego, w ocenie Sądu jego możliwości zarobkowe nie zmieniły się od wydania wyroku rozwodowego, w którym ustalono jego obowiązek alimentacyjny. Niewątpliwie zmienił się udział pozwanego w ponoszeniu wydatków związanych z kosztami utrzymania małoletnich, bowiem w chwili obecnej – poza alimentami, które pozwany (powód wzajemny) opłaca regularnie, w zasadzie nie uczestniczy on w kosztach utrzymania swoich małoletnich dzieci. Nie uszło uwadze Sądu, iż pozwany dokonuje zakupów prezentów dla małoletnich z okazji świąt, bądź urodzin, a nadto uczestniczył w zeszłym roku w zakupie roweru dla Z. oraz obuwia dla M., niemniej w ocenie Sądu jest to nadal niewielki wkład pozwanego (powoda wzajemnego) w uczestniczenie w kosztach utrzymania małoletnich, biorąc pod uwagę ich naturalny wzrost, a w konsekwencji wzrost potrzeb. Co zostało wykazane w postępowaniu dowodowym, w trakcie trwania niniejszego postępowania, M. U. (2) w zasadzie wyzbył się całego swojego majątku poprzez darowanie w lutym 2015 roku należących do niego udziałów we współwłasności nieruchomości swojej matce i siostrze. Sąd opierając się na zeznaniach pozwanego (powoda wzajemnego) ustalił, iż wartość wyzbytego się przez niego majątku, dokonanego w formie darowizny, wynosiła nie mniej niż 130.000 zł.

W tym miejscu należy zaznaczyć, że zgodnie z art. 136 k.r.o. jeżeli w ciągu ostatnich trzech lat przed sądowym dochodzeniem świadczeń alimentacyjnych osoba, która była już do tych świadczeń zobowiązana, bez ważnego powodu zrzekła się prawa majątkowego lub w inny sposób dopuściła do jego utraty albo jeżeli zrzekła się zatrudnienia lub zmieniła je na mniej zyskowne, nie uwzględnia się wynikłej stąd zmiany przy ustalaniu zakresu świadczeń alimentacyjnych. W świetle powyższej regulacji Sąd nie mógł brać pod uwagę powyższego wyzbycia się majątku przez M. U. (2), ustalając jego możliwości majątkowe. W ocenie Sądu, skoro pozwany (powód wzajemny) wyzbył się należącego do niego majątku, a mając świadomość ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego względem małoletnich musiał dokonywać tej decyzji w sposób racjonalny, to musi on traktować swoją zmianę zarobków wynikającą ze zmiany warunków płacowych, jako sytuację przejściową. Sąd miał również na względzie, że pozwany

nie utracił żadnych kompetencji, ma doświadczenie na stanowisku związanym z kierowaniem grupą osób, jak również w zakresie szacowania szkód komunikacyjnych, które zdobył w trakcie wieloletniej pracy w tej dziedzinie. Można zatem uznać M. U. (2) za specjalistę w tej dziedzinie, a co za tym idzie, jego możliwości podjęcia lepiej płatnego zatrudnienia są o wiele większe, niż innych osób. Posiada on prawo jazdy w dwóch kategoriach A i B oraz posługuje się językiem angielskim w stopniu średnim. Wszystkie te czynniki wskazują na to, że możliwości zarobkowe pozwanego (powoda wzajemnego) nie uległy zmianie od czasu sprawy rozwodowej, a wręcz mogły ulec zwiększeniu poprzez nabyte przez ten czas doświadczenie zawodowe. Odnośnie sytuacji zdrowotnej pozwanego (powoda wzajemnego), należy stwierdzić, iż problemy zdrowotne z jakim się boryka, skądinąd na pewno bardzo nieprzyjemne, są jednak problemami przejściowymi, które będzie w stanie w miarę szybko pokonać i powrócić do pełni swoich sił.

Sąd zważył, iż obowiązek łżenia na utrzymanie wspólnych dzieci obciąża oboje rodziców. Niewątpliwie przedstawicielka ustawowa spełnia swój obowiązek częściowo przez osobiste starania o utrzymanie i wychowanie dzieci. Możliwości majątkowe matki małoletnich nie uległy zmianie od czasu ustalenia wysokości obowiązku alimentacyjnego. E. U. jest zatrudniona w tym samym miejscu pracy, uzyskuje dochód w kwocie około 3.800 zł miesięcznie, jest zatem w stanie uczestniczyć w kosztach utrzymania małoletnich dzieci również finansowo tak, aby ich potrzeby zostały zaspokojone.

Reasumując Sąd uznał za zasadne podniesienie kwoty dotychczasowych alimentów z kwot po 700 zł na rzecz każdego z małoletnich dzieci tj. łącznej kwoty 1.400 zł miesięcznie, do kwot po 800 zł na rzecz małoletniej Z. U. oraz do kwot po 900 zł na rzecz małoletniego M. U. (1), tj. łącznej kwoty 1.700 zł miesięcznie, poczynając od dnia 20 października 2014 r., tj. od daty wytoczenia powództwa głównego uznając, że możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanego (powoda wzajemnego) umożliwiają mu łżenie na rzecz dzieci tychże kwot, jednocześnie uznając, że uwzględnienie powództwa głównego w zakresie żądanym przez powodów (pозwanych wzajemnych) stanowiłoby nadmierne obciążenie M. U. (2).

Wobec powyższych ustaleń faktycznych i rozważań prawnych, uwzględniając częściowo powództwo o podwyższenie alimentów, należało oddalić powództwo wzajemne o obniżenie alimentów.

Z tych względów Sąd orzekł jak w punktach I, II i III sentencji wyroku na mocy art. 133 § 1 k.r.o. w zw. z art. 135 § 1 k.r.o. w zw. z art. 138 k.r.o.

Sąd obciążył M. U. (2) kosztami postępowania, dotychczas uiszczonymi przez niego, przejmując je w pozostałej części na rachunek Skarbu Państwa na podstawie art. 102 k.p.c.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł ,z uwagi na wynik sprawy, na podstawie art. 100 k.p.c.

Sąd nadał wyrokowi w punkcie I rygor natychmiastowej wykonalności na mocy art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c., zgodnie, z którym sąd z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli zasądza alimenty – co do rat płatnych po dniu wniesienia powództwa, a co do rat płatnych przed wniesieniem powództwa za okres nie dłuższy niż za trzy miesiące.